

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Lovsekretariatet
Christiansborg
1218 København K

Dato: 26. marts 2010
Kontor: Lovafdelingen
Sagsnr.: 2010-790-0679
Dok.: BBO41402

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. S 1576, som medlem af Folketinget Karen Hækkerup (S) har stillet til justitsministeren den 16. marts 2010.

Lars Barfoed

/

Jens-Christian Bülow

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. S 1576 fra medlem af Folketinget Karen Hækkerup (S):

”Hvad agter den ansvarlige minister at foretage sig for at forbedre forældreansvarsloven, der rammer familier, hvor konfliktniveauet mellem forældrene er højt, ligesom forældre til børn, der har været udsat for vold, har været kidnappet eller udsat for kidnappingsforsøg eller på tragisk vis ikke beskyttes, og hvordan vil ministeren generelt forbedre situationen i statsforvaltningerne, der er udsat for massiv kritik?”

Svar:

Det følger af forældreansvarslovens § 19, at barnets forbindelse med begge forældre søges bevaret ved, at barnet har ret til samvær med den forælder, som det ikke har bopæl hos. Begge forældre har ansvaret for, at barnet har samvær.

Statsforvaltningen kan efter anmodning træffe afgørelse om samvær og fastsætte de nødvendige bestemmelser i forbindelse med samværet, jf. forældreansvarslovens § 21, stk. 1.

Et grundlæggende princip i loven er, at alle afgørelser skal træffes efter, hvad der er bedst for barnet. Selvom det er lovens udgangspunkt, at barnet har ret til samvær med den forælder, det ikke bor sammen med, er der således også tilfælde, hvor det må antages, at det er bedst for barnet, at der ikke er samvær. Det er derfor efter loven muligt at afslå at fastsætte samvær eller ophæve et aftalt eller fastsat samvær, jf. § 21, stk. 4.

Af Familiestyrelsens vejledning nr. 9860 af 6. september 2007 om samvær fremgår det bl.a., at en afgørelse om, at der ikke skal være samvær, f.eks. vil kunne være begrundet i, at barnet er udsat for en række belastninger. Der kan være tale om psykiske, fysiske eller sociale belastninger, som gør barnet så udsat, at det vil være bedst for barnet, at der ikke er samvær.

Afgørelsen om afslag eller ophævelse af samvær vil således også kunne være begrundet i, at samværet vil blive eller er meget konfliktfyldt på grund af forældrenes indbyrdes forhold. Konfliktniveauet er i sig selv et faresignal i sagsbehandlingen, men herudover skal det vurderes, i hvilken grad konflikterne påvirker barnet.

Foreligger der dokumentation for, at samværsforælderen har udøvet vold over for sit barn, bør dette altid føre til et afslag på samvær eller en ophævelse af et allerede eksisterende samvær. Det anses for særdeles alvorligt, at en samværsforælder har udøvet vold over for sit barn, og samværet må i disse situationer afslås eller ophæves af hensyn til barnet.

En samværsforælders manglende samarbejde eller chikane af bopælsforælderen, herunder en eventuel uretmæssig tilbageholdelse af barnet, er også et hensyn, der kan indgå i den samlede vurdering af omfanget af samvær. Dette vil således også kunne føre til, at der gives afslag på en anmodning om samvær, eller at et eksisterende samvær ophæves, hvis dette må anses at være bedst for barnet.

Har forældre, der ikke lever sammen, fælles forældremyndighed, og er de ikke enige om forældremyndigheden, afgør retten efter forældreansvarslovens § 11, om den fælles forældremyndighed skal fortsætte, eller om en af forældrene skal have forældremyndigheden alene. Retten kan kun ophæve den fælles forældremyndighed, hvis der foreligger tungtvejende grunde.

Efter lovens § 14 kan retten efter anmodning fra en forælder, der ikke har forældremyndigheden, bestemme, at der skal være fælles forældremyndighed. Retten kan afslå en sådan anmodning om fælles forældremyndighed, hvis det skønnes, at det er bedst for barnet, at forældrene ikke har fælles forældremyndighed.

Af bemærkningerne til forslaget til forældreansvarsloven (Folketingstidende 2006-07, Tillæg A, s. 4407 ff.) fremgår det, at forældrenes evne til at samarbejde omkring barnet er et vigtigt element i loven og derfor et forhold, der også kan tillægges betydelig vægt ved afgørelser om forældremyndighed.

De førnævnte forhold, der indgår i vurderingen af, om samvær må afslås eller ophæves, vil også have betydning for, hvorvidt der er grundlag for fælles forældremyndighed.

For så vidt angår spørgsmålet om situationen i statsforvaltningerne vil det efter ministeriets opfattelse kun kunne besvares fyldestgørende, hvis der til brug for svaret indhentes nærmere oplysninger og en udtalelse fra Indenrigs- og Sundhedsministeriet.

Denne del af spørgsmålet kan derfor ikke besvares inden for de rammer, der gælder for S-spørgsmål, jf. Folketingets Forretningsorden § 20, stk. 1 og 2.